

[Accueil](#)
[Revenir à l'accueil](#)
[Collection](#)
[Boite_039 | Freud. Sexualité. Folie. \(Cours de Vincennes\).Item](#)
[Claude Lacroix. Theologia Moralis I \[illisible\] Concupiscentia. \[photocopie\]](#)

Claude Lacroix. Theologia Moralis I [illisible] Concupiscentia. [photocopie]

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb039_f0510

SourceBoite_039 | Freud. Sexualité. Folie. (Cours de Vincennes).

LangueFrançais

TypeFicheLecture

Références bibliographiques[Lacroix, Theologia moralis](#)

Référentiel BNF<https://data.bnf.fr/ark:/12148/cb30710757p>

RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 02/10/2019 Dernière modification le 23/04/2021

Données de data.bnf.fr

AUTEUR : Busenbaum, Hermann (1600-09-19 -- 1600-09-19)

TITRE Theologia moralis, antehac ex probatis auctoribus breviter concinnata a R. P. Herm. Busenbaum, nunc pluribus partibus aucta a R. P. Claudio La Croix,... Editio altera... - Index locupletissimus resolutionum omnium quae continentur tam in "Medulla" R. P. Hermanni Busenbaum,... quam in omnibus ad illam a... P. Claudio La Croix,... factis additamentis secundum ordinem alphabeti digestus a R. P. Leonardo Colendall,...

LIEU DE
PUBLICATION Coloniae Agrippinae

DATE 1716/1720

EDITEUR Coloniae Agrippinae : apud S. Noethen , 1716-1720

De Pecatis.

705

ob-
cena
pec-
verd
; &
noti-
abef-
agat
tra-
dum
der-
onli-
ando
i di-
fien-
pter
upe-
nua
quo
ctus,
ui vo-
etca-
apti-
gecca-
eque-
ce S.
elida
Christ-
s upi-
cellar
re-
pec-
ma-
do-
apiss
p-
upr.
tum
to-
pud
pro-
n et
ala,
po-
deo
otu-
non
ina-
con-
iunc-
enti-
nelli-
nelli-
pec-
atio-
for-
centes
antes
re-
uir ad
uera
atem
cipi-
tati-
uod
anet
fine
infl-
ando
itura

72.
73.

natura est apta generationi, vix sentiunt illos stimulos, usquedem infelicitate de his audiant aliquid vel causa experiantur.

Obj. 1. Quod est contra rectam rationem, est peccatum, sed concupiscentia est contra rectam rationem, ergo, n. min., nam tantum est radix actuum, qui sunt contra rectam rationem; unde sicut homo incitans, aut habitus inclinans ad peccatum, non ideo sunt peccatum, ita nec concupiscentia.

Infl. S. Aug. contra Julian. I. 5. c. 3. ait: Concupiscentia carnis, adversus quam concupiscit bonus spiritus, & peccatum est, quia in eis inobedientia contra dominum mentis, & penitentia peccati. qz. Intelligi. Est radicaliter peccatum, propter actus, quos causat, & sunt peccatum, si voluntas consentiat.

Obj. 2. Concupiscentia est formaliter mala, quia contradicit rectitudini naturae rationalis, ergo est peccatum. qz. Formaliter contradicit illi rectitudini n., radicaliter c., sed non ideo est formaliter peccatum, sed tantum causa peccati, secundum dicta n. 72.

Infl. 1. Concupiscentia est materia pudoris, uti habet S. Aug. contra nupt. & concup. I. 2. c. 5. ergo est formaliter mala. qz. Concupiscentia lumpa pro potentia, est materia pudoris n., lumpa pro actu, c., sic pudet nos peccati, non potentia peccandi.

Infl. 2. Malum est, quod expugnatur, uti habet S. Aug. contra Julian. I. 3. c. 3., sed homo debet expugnare concupiscentiam per contumaciam, ergo, qz. Homo debet expugnare actus inordinatos concupiscentie, non autem potentiam concupiscenti: & eodem sensu expugnat voluntatem, faciendo ne consentiat in actus malos.

Infl. 3. Concupiscentia ob nullum finem bonum experti potest, ergo est culpa, si enim est tantum peccata, omnis poena potest ob bonum finem experti. qz. Concupiscentia experti potest ad pugnam, victoriam & maius meritum. Sed etiam fallit omni poenam posse experti, nam ignorancia eorum, qua ad salutem sunt necessaria, est poena, nec tamen potest experti: & idem est de damnatione externa.

Infl. 4. Conscientia & concupiscentia pugnant inter se, sed duo bona inter se non pugnant, uti habet S. Aug. I. 4. contra Julian. c. 13., & I. c. 7. ait. Nulla pugna est sine malo, sed quando pugnatur, aut bonum pugnare, ipsa pugna est magnum malum, sed conscientia est bona, & pugna conscientia contra concupiscentiam non est mala, ergo concupiscentia est mala. qz. n. min., nam bonum virginitatis & conjugii, bonum pauperratis & proprietatis pugnare, similiter pugnare potentia amandi & potentia odendi Deum, & tamen nihil horum est malum: si vis, distinguere, pugna inter duo bona est mala, pugna actualis contra prescriptum potentiae, cui debet obediare, c. pugna radicalis seu potentia pugnandi, data cum subordinatione, ut inferior potentia obediatur superiori, n.

Infl. 5. Omnis potentia ideo est bona, quia habet saltem aliquos actus bonos, sed concupiscentia nullus habet actus bonos, quia S. Aug. suprà I. 4. c. 2. docet concupiscentiam in Sanctis nullos actus bonos exercere, ergo, qz. n. maj., quia per hoc potentia est bona, quod potest habere actus bonos, sic voluntas demonum in se bona est, licet nullos actus bonos habeat: sicut autem voluntas demonum potuit habere actus bonos in statu vite, ita concupiscentia saltem in statu pura natura. qz. 2. n. min., nam concupiscentia inclinat ad delectabile, honestum, vel in honestum; si enim obediatur rationi, inclinat ad delectabile honestum, si non obediatur, ad in honestum, quamvis ex natura sua magis inclinet ad in honestum, quia delectabile plus habet de in honesto.

R. P. La Croix Theol. Moral. Tom. I.

Obj. 3. Quod est prohibitum & tamen datur, est peccatum, sed concupiscentia prohibetur & tamen datur, ergo Proh. min. Est prohibita, quia causa mali eadem lege prohibetur, quia malum ipsum. qz. 1. Si argumentum valet, ergo voluntas est peccatum & prohibita, quia est causa peccati, quod est prohibitum. qz. 2. Motus concupiscentia sunt prohibiti, ita ut non licet in eos consentire, c., ita ut non licet eos pati, n., ergo pariter causa eorum est prohibita, ita ut non licet eam ordinare ad illos motus, c., ita ut non licet eam causam pati vel habere, n.

Obj. 4. Christus assumptus omnes humanae naturae misericordia, sed absque peccato. ad Hbr. 4. atque concupiscentiam non assumptam, ergo huc non est misericordia nature sed peccatum. qz. Christus duas misericordias non assumptas, nempe ignorantiam & concupiscentiam, uti notat S. Aug. suprà I. 5. c. 9., cuius rationem dat S. Th. 3. p. q. 15. a. 2. & 3., tum quia iste duas misericordias non proderant ad finem ejus, qui erat redemptio humana, tum quia oportebat Christum esse plenum veritatis & sanctitatis, quibus duobus donis repugnabat ignorantia & concupiscentia. Similiter, quando dicitur voluisse per omnia tentari, intellige accommodare per omnia illa, quae non dedecabant personam Redemptoris.

§. 8. Nequidem actus, quos causat concupiscentia, sunt peccatum, nisi voluntas consentiat. Est contra plurimos hereticos, quibus faverit Janusius T. 2.

I. 2. c. 14., hinc in indice hujus loci ponitur. Concupiscentia motus indeliberati sunt peccata; & loco cit. dicitur, desideria peccatorum non tantum deliberaata, sed etiam talia, que rationem anteverunt, sunt mala, turpia, illicita &c. Alii apud Tam. de pecc. d. 4. q. 8. dub. 4. dicunt tunc saltem esse peccata, quando ab imaginatione causantur: sed contra illos omnes est Trid. relatum n. 73. Item damnatio harum propositionum Baj. 50. Prava desideria, quibus ratio non consentit, & que homo invitus patitur, sunt prohibita praecepto, non concupiscentes. §1. Concupiscentia sive lex membrorum, & prava ejus desideria, que inviti sentienti homines, sunt vera legis inobedientia. 75. Motus pravi concupiscentie sunt pro statu hominis viciari, prohibiti praecepto, non concupiscentes, unde homo consentientis & non consentientis transgreditur praeceptum, non concupiscentes, quamvis transgressio in peccatum non deparetur. Idem constat ex damnatione prop. 7. ab Alexand. VIII. Omnis humana actio deliberaata est Dei delictio vel mundi; si Dei, Charitas Patris est; si mundi, concupiscentia carnis, hoc est, mala est. Idem docet S. Aug. contra Julian. I. 6. c. 5. Parent est concupiscentia, pars peccatum, sed concupiscentia non patitur, nisi conceperit, non concepi, nisi intellectus, hoc est, ad malum perpetrandum obtinuerit voluntatis confessionem. Et de civit. I. 1. c. 25. Quanto magis concupiscentialis inobedientia absque culpa est in corpore non consentientis, si absque culpa est in corpore dormientis? Idem repetit Epist. 100. Et S. Bern. De intern. domo, c. 8. Non noctis fons, ubi non est confessus. Similiter S. Greg. Homil. 18. in Evang. dicit per tria deveniri ad peccatum, suggestione, delectatio, confessio. Ratio data est à n. 62., quia sola voluntate peccatur, nec voluntas habet despoticum imperium in omnes potentias, nam impedit nequit actus phantasie, quam etiam demon movere potest, nec semper actus intellectus, quia saltem prima cogitatione non sunt in potestate nostra; ad imaginationes autem & cognitiones sequuntur necessitate naturali appetitiones sensitivae, & consequenter commotiones aliquae effectus, etiam renitente voluntate, uti docet Apostolus n. 69. relatus, & experientia probat. ergo talia non possunt esse peccata.

Obj. 2. Cujus causa est voluntaria, hoc est 75.

ooo 3. volunt-

